

מ"ת 17646/07/15 - מדינת ישראל נגד אבי פסחוב

בית משפט השלום בעכו

16 יולי 2015

מ"ת 17646-07-15 מדינת ישראל נ' פסחוב(עציר)

לפני כבוד השופט יעקב בכר

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיב אבי פסחוב

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד צביקה שרייר

המשיב - הובא

הסנגור - עו"ד יניב אלון, ס.ציבורי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. ראשית דבר:

בפניי שתי בקשות:

· בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

· בקשה להארכת מועד להמצאת תעודת חיסיון, אשר הוגשה בתיק הקשור שמספרו

17622-07-15.

2. העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום:

א. פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה - עבירה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, תשל"ז -

1977 (להלן: חוק העונשין).

ב. היזק לרכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

3. נסיבות המקרה:

עמוד 1

על פי כתב האישום, ביום 24/6/15 סמוך לשעה 1:40, התפרץ הנאשם לעסק בשם "קפה גלית" (להלן: **"העסק"**), הממוקם במרכז המסחרי ברחוב הגליל בכרמיאל, באופן ששבר את דלת הכניסה העשויה זכוכית בעזרת אבן ונכנס אל תוך העסק.

בהמשך לאמור, נטל ונשא הנאשם מתוך העסק מאות כרטיסי גירוד "חישגד" מסוגים שונים וכ-200 קופסאות סיגריות מסוגים שונים ובעלות כוללת של עשרות אלפי שקלים (**להלן: "הרכוש"**).

במעשיו כמפורט לעיל, התפרץ הנאשם לעסק וגנב מתוכו רכוש, בלי הסכמת הבעלים, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הרכוש מבעליו שלילת קבע, כל זאת תוך שהוא מזיק לרכוש במזיד.

4. טענות המאשימה:

בבקשה למעצר עד תום ההליכים ובדין אשר מיום 12/7/15 (**להלן: "הדין"**) פירטה המבקשת את הנימוקים המצדיקים את מעצרו של המשיב עד תום ההליכים:

· קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב וביניהן:

0 הודעת המתלונן.

0 תיעוד ויזואלי של המשיב בסמוך לזירת העבירה נושא שקיות.

0 הודאת המשיב במיוחס לו לרבות הובלה והצבעה.

0 דו"ח חוקר מז"פ.

0 דוחות פעולה של שוטרים.

· קיים יסוד סביר לחשש כי המשיב יסכן את בטחון הציבור ורכושו.

· מקור המסוכנות הגבוהה הוא המשיב עצמו כאשר לחובתו 6 רישומים פליליים ב-43 עבירות שונות מהם 39 עבירות רכוש וברובן זהות לחלוטין למיוחס בכתב אישום זה.

· כחיזוק למסוכנות המשיב, יאמר כי במסגרת הרישום הפלילי האחרון כנגד המשיב (שעניינו פריצה לעסק) הופסקו ההליכים נוכח אי מסוגלותו של הנאשם לעמוד לדין בגין מחלת נפש.

· אין מקום לשלול מסוכנות מהעבירה עצמה ובנוסף, עבירות רכוש טומנות בחובן סיכון טבוע כי בתנאים מסויימים הן יבוצעו באלימות ותוך סיכון חיי אדם, או שלמות גופו, אם לצורך השגת הרכוש, אם לשם שמירה עליו, ואם לצורך הימלטות המבצעים מעונש.

· קיים חשש להימלטות מפני הליכי שפיטה שכן המשיב מעיד על עצמו כדר רחוב ומציין כי אין לו

כתובת, הוא מסתובב ברחובות ואין לו פלאפון או דרך אחרת להשיגו.

- לפי המזכר הראשון, רכז המודיעין צפה במצלמות אבטחה ב- 25/6 ורושם באותו מזכר בשלב מאוחר יותר הצגתי למקור שזיהה את המשיב. המזכר השני, נועד לעשות סדר בדברים והבהרה מה קרה מיום הצפייה ועד ליום שהתמונות עברו לבלשים ב-5/7.
- לפי המזכר השני, רושם הרכז שהצפייה נערכה ביום 25/6 והתמונות עברו לבלשים ביום 5/7. הדברים מסתדרים לפי דו"ח הפעולה של השוטרים ספיר שזיהה את המשיב ביום 6/7 שאף ציין כי יום קודם לכן, נודע לו כי אותו משיב חשוד בהתפרצות לעסק וזה מידע שקיבל מהרכז.

5. טענות המשיב:

בדיון שמיום 12/7/15, טען ב"כ המשיב מספר טיעונים עיקריים:

- אין ראיות לכאורה.
- לא כתוב בחומר החקירה איך המשיב מגיע לתחנת המשטרה. עד תביעה מס' 7 מזהה את המשיב כאשר הוא יוצא מהתחנה מאחר ויום לפני כן, עד תביעה מס' 5 הראה לעד מס' 7 תמונה של המשיב בפלאפון ואמר לו את שמו וכי הוא חשוד בהתפרצות.
- במזכר הראשון של עד התביעה מס' 5 מיום 25/6/15, הוא מתאר כי אחרי שאסף מצלמות, הוא דיבר עם מקור והוא זיהה את המשיב ואז הוא אמר לעד מס' 7 וגם הציג לו תמונות שצילם בנייד שלו וגם אמר את השם ובמה הוא חשוד.
- במזכר הנוסף, של עד מס' 5 מיום 8/7/15, בו הוא אומר שבהמשך למזכר הראשון דלעיל, הוא טעה בתאריך והתאריך שלו הוא למעשה 6/7/15, שזהו תאריך מעצרו. הסבירות שזה נכון היא קלושה. ב-5/6 הוא אמר לעד תביעה את מה שהוא אמר ואז הוא לא רשם כלום. ב-6/7 פתאום הוא נזכר בו כשהוא יוצא מהתחנה.
- בדוח העיכוב, מציין המשיב כי הוא לא יודע מה רוצים ממנו ובא בגלל תעודת זהות.
- הדוח הראשון אינו נכון אך ודאי כי גם הדוח שני אינו נכון. יש כאן פגם שפוסל את הראיות. ב-24/6 עד תביעה 5 ניגש למקום וצילם מסך ואין אותו ובאותו יום הוא משוחח עם מקור שאומר לו את זהותו של המשיב ורק ב-7/7 הוא טורח לקחת את הראייה פיזית ולהעתיק אותה לדיסק.
- ב-25/6 ידעו את זהותו של המשיב כך שלא ברור מדוע נזכרו לבקש את מעצרו 11 יום לאחר מכן.
- בנוגע לשווי הרכוש, מדובר בשווי של 13,700 ₪ ולא עשרות אלפי שקלים. אין תמונות של הנזק. צוות מז"פ שהיה במקום לא מצא ט.א, כתב שיש נזק אך לא צילם. ההובלה וההצבעה לא תועדו חזיתית וכאשר מדובר במשיב עם בעיה או חשש כבד ללקות נפשית, יש בכך פגם כדי לפסול גם את הראייה.

- לעניין עברו הפלילי, נניח שלביהמ"ש מותר לראות עבר שהתיישן, המשקל שלו קרוב לאפס. אין מבדים נוספים. ברישום האחרון נקבע שאיננו מסוגל לעמוד לדין.
- מדובר על היעדר מסוכנות, אין מסוכנות.

טענת ב"כ המשיב לעניין הבקשה להארכת מועד להמצאת תעודת חיסיון אשר בסעיף 1 דלעיל:

- ישנה רלוונטיות לחומר שעליו מבקשים את החיסיון ולכן מתנגד לבקשה. ביהמ"ש יראה את המידע הגולמי ללא השחרת פרטים כי התאריכים והמקורות הם רלוונטיים לטענה והטענה אם מתקבלת, היא גורמת לפסלות ההודעה ולפסלות ההובלה וההצבעה.

6. דין והכרעה:

א. בקשה להארכת מועד להמצאת תעודת חיסיון אשר בסעיף 1 דלעיל:

לעניין זה, הריני להפנות להלכה בעניין יורם גיל נ' מד"י בבש"פ 687/96 לפיה:

"תעודת חיסיון שהוצאה לאחר הגשת כתב-האישום אינה חסרת תוקף ביחס לחומר חקירה שבמועד הגשת כתב-האישום כבר היה מצוי בידי התביעה. אכן, סטיית התביעה מחובותיה עשויה להביא למסקנות לגבי תקינות ההליכים, אולם לא כל סטייה מן הכללים, אלא רק סטייה הפוגעת בהגנת הנאשם, ואף זו רק עלולה להביא למסקנות לגבי תקינות ההליך, ולא בהכרח תביא למסקנות כאמור".

וכן:

"בשיקולי החלטתו, אם לקיים בעינו חיסיון שהוצא בנוגע לחומר חקירה או להסירו, רשאי בית-המשפט להתחשב גם בטענה, כי במועד הגשת כתב-האישום נחשב חומר החקירה גלוי, ולנאשם כבר קמה לגביו זכות עיון. אך האיחור בהוצאת התעודה, כשלעצמו, אינו גוזר את דינו של החיסיון לבטלות. כשם שההכרעה בשאלה, אם להורות על גילוייה של ראיה חסויה, מחייבת איזון והעדפה בין אינטרסים מנוגדים, של הציבור מזה ושל הנאשם מזה, כך אף ההכרעה בשאלה אם איחור בהוצאתה של תעודת חיסיון צריך להשפיע על קיומו בעינו של החיסיון, חייבת להתבסס על בחינת נסיבותיו של המקרה הנתון".

במקרה דנן, ובבחינת נסיבותיו החמורות, נראה כי קבלת הבקשה לא תביא לפגיעה בהגנת הנאשם, ולפיכך, כבר כעת ניתנת בזאת אורכה של 60 יום להמצאת תעודת חיסיון מטעם השר לביטחון פנים.

בשולי הדברים, יאמר כי כמובן שלסניגור הזכות לעתור לגילוי הראיה מכוח סעיף 46 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971.

ב. בקשה להארכת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים:

סמכותו של ביהמ"ש לצוות על מעצרו של משיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו מעוגנת בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים, התשנ"ו - 1996). בהתאם לסעיף הנ"ל, יש צורך בקיומם של שלושה תנאים מצטברים:

א. קיום ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיב.

ב. קיום עילה למעצר.

ג. היעדר חלופת מעצר.

לצורך הכרעה בבקשה זו, התייחס בית המשפט לתנאי הסף דלעיל:

א. קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיב:

כאמור, חלק הסניגור על קיומן של ראיות לכאורה. יחד עם זאת, בשלב זה, אני קובע כי קיומן של ראיות לכאורה מן הטעמים הבאים:

0 הודאתו של המשיב במיוחס לו לרבות הובלה והצבעה שביצע.

0 הסניגור מיקד טיעוניו לעניין שני מזכרים של קצין המודיעין רס"מ דניאל זרביב (להלן: "זרביב"):

§ מהתיק עולה כי העבירה בוצעה ביום 24/6/15 סמוך לשעה 1:40.

§ במזכר מיום 25/6/15, שוחח זרביב עם המתלונן וצפה זרביב בצילומי מצלמות האבטחה וכתב כי:

"הבחנתי בדמות שמסתובבת בנסיבות חשודות של הלילה של 24/6/15 ברחבה סמוכה לעסק. צילמתי מספר תמונות ממסך המחשב שבו תועד החשוד לנייד שלי...לאחר שזוהה החשוד...פניתי לראש צוות בילוש...הצגתי לו תמונות החשוד מנייד שלי וביקשתי ממנו לאתר אותו...לחקירה בחשד להתפרצות".

§ במזכר השני מיום 8/7/15 מתעד זרביב את טעותו ביחס לתאריך המזכר הראשון

ומעדכן אותו ליום 6/7/15. בנוסף, מציין כי תיעוד ממצלמות האבטחה נעשה ביום 25/6/15 ואת התמונה של החשוד העביר לבילוש ביום 5/7/15.

0 ממזכרו של רסב איהאב חמוד (להלן: "איהאב") מיום 7/7/15, עולה כי בעת צפייה בצילומים ממצלמת האבטחה השנייה המתעדת את הרחבה המובילה לעסק הנפרץ בשעה 1:40 ביום 24/6/15 ניחן כי:

• "בשעה 1:40 רואים את החשוד... (מוכר לי מחקירתו בתאריך ה-6/7/15) לבוש מכנס קצר שחור וחולצה מכופתרת משובצת עובר מול המצלמה ברגל והולך לכיוון העסק שנפרץ".

0 כל טענות הסניגור דלעיל לעניין מזכריו של זרביב, צריכות להיבחן לעומקן בשלב שמיעת הראיות ולא כעת. לעניות דעתי, אין ממש בטענות אלו.

נראה כי הסניגור כבר כעת מטיל דופי בזרביב ואינני רואה לנכון להיות שותף לדבר. כך או כך, תיעוד צילומי מצלמות האבטחה דלעיל ע"י איהאב, הינה ראיה העומדת בפני עצמה.

לפיכך, נראה כי בשלב זה, קיימות ראיות לכאורה כי המשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום דלעיל.

ב. עילת מעצר:

אני נוטה להסכים עם המבקשת כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב ומעשיו הינה גבוהה. במקרה שבפנינו, קיימת עילת מעצר ברורה, וזאת מהנימוקים כדלקמן:

0 העבירות החמורות המיוחסות למשיב המקימות יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את ביטחון האדם, הציבור ורכושו.

0 עברו הפלילי של המשיב הכולל עבירות רכוש, איומים, גניבה ועוד, אמנם התיישן בשנת 2014, אך עם זאת, בא ללמדנו בדבר קיומה של עילת מעצר.

0 המשיב מעיד על עצמו כדר רחוב, דבר המגביר את החשש מהימלטותו האפשרית והתחמקותו מהדין.

0 כל הנ"ל, מלמדים על מסוכנותו של המשיב בכלל וסיכון ביטחון ושלום הציבור ורכושו בפרט.

לפיכך, ולאור האמור לעיל, נראה בשלב זה כי קיימת עילת מעצר.

ג. היעדר חלופת מעצר:

מצוות המחוקק היא שבכל מקרה תהיה חומרתו אשר תהא, יש לבחון חלופת מעצר שתוצע, ולראות אם יש בה כדי להפיג את מסוכנותו של המשיב, שכן, המעצר לעולם לא יהווה תחליף כי אם אמצעי כדי להגן על שלום הציבור ובטחונו:

0 הסניגור הציע לשחרר את הנאשם ולחייבו להגיע למשטרה יום אחר יום. לטעמי, החלופה לא תאיין את מסוכנותו של המשיב ואת הימלטותו האפשרית מן הדין.

לפיכך, נראה כי בשלב זה אין חלופת מעצר ראויה.

7. סוף דבר:

לפיכך, ולאור כל האמור לעיל, החלטתי כדלקמן:

- להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים כנגדו.
- להאריך ב-60 יום את המועד להמצאת תעודת חיסיון, אשר הוגשה בתיק הקשור שמספרו **17622-07-15**.

ניתנה והודעה היום כ"ט תמוז תשע"ה, 16/07/2015 במעמד הנוכחים.

יעקב בכר, שופט